

WSPOMNIENIE o mgr. inż. Piotrze Mieczysławie Stępniku (1929-2021)

W dniu 27 stycznia zmarł nasz kolega Piotr Mieczysław Stępnik. Wspaniały przyjaciel, emerytowany pracownik ZWAR. Zapamiętamy go jako aktywnego działacza naszego stowarzyszenia, ale przede wszystkim jako niezmiernie życzliwego pracownika ZWAR, zawsze służącego radą, nam odbiorcom urządzeń produkowanych przez jego firmę. Śledząc jego pracę zawodową można podkreślić, że niewątpliwie wmurował swoją wielką cegielkę w rozwój zakładu ZWAR.

Urodził się 18 lutego 1929 r. w miejscowości Restarzew Środkowy – obecnie województwo łódzkie. Dyplom inżyniera elektryka otrzymał na Politechnice Łódzkiej, a następnie rozpoczął studia magisterskie na Politechnice Gdańskiej pod kierunkiem prof. Stanisława Szpora.

W czasie studiów był członkiem Studenckiego Koła Naukowego Elektryków. W 1955 r. otrzymał dyplom magistra inżyniera ze specjalnością „Przyrządy Rozdzielcze”. Praktykę przed dyplomową odbył w ZWAR, którą przedłużył na własne życzenie, w celu zakończenia rozpoczętych badań dla potrzeb Biura Konstrukcyjnego oraz przygotowania wybranych rysunków do książki prof. Stanisława Dzierzbickiego. 15 kwietnia 1955 r. podjął pracę w Zakładzie „ZWAR” w biurze konstrukcyjnym, i zajmował kolejno stanowiska: Kierownik Laboratorium, p/o Głównego Konstruktora, z-ca Głównego Konstruktora, Główny Konstruktor, Kierownik Działu Studiów i Badań, kierownik Działu Współpracy Technicznej z Zagranicą. 1 sierpnia 1976 r. otrzymał nominację na kierownika Biura Generalnego Dostawcy ZWAR.

W wyniku porozumienia polsko-irackiego został zakwalifikowany przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego jako ekspert do pracy w State Organisation of Electricity w Iraku, gdzie pracował w Pionie Przemysłu w okresie od maja 1977 do maja 1980 r.

Od września 1980 r. pracował w Pionie Technicznym ZWAR jako Główny Specjalista ds. Prognozowania Rozwoju Techniki, następnie jako Z-ca Głównego Konstruktora ds. Rozwoju i Prognozowania, a od 1 marca 1983 r. jako Główny Konstruktor ZWAR.

Będąc przedstawicielem Zakładu ZWAR prowadził intensywną współpracę z instytucjami i firmami międzynarodowymi:

- W latach 60-tych i 70-tych był członkiem Grupy Roboczej „Aparatura i Urządzenia Rozdzielcze” w ramach RWPG, INTERELEKTRO oraz WEI Moskwa.
- W okresie 1960 – 1968 współpracował z firmą ASEA i zajmował się problematyką licencyjną, wdrożeniem oraz modernizacją produkcji wyłączników małoolejowych napowietrznych 72.5-, 123-, 145 kV.
- W latach 1971-1977 współpracował z firmą BBC w zakresie zakupu licencji, wdrożenia i modernizacji wyłączników pneumatycznych typu DLF od 123 do 420 kV.

- 💡 W latach 1972 – 1976 współpracował z firmą SIEMENS w temacie przekładników żywiczych (prądowych i napięciowych).
- 💡 W latach 1974 – 1976 współpracował z SGW-Muskau w sprawach koprodukcji wyłączników małoolejowych 12 i 24 kV.
- 💡 W latach 1956 – 1964 prowadził badania w SWM Behovice k/Pragi dotyczące wyłączników małoolejowych typu WMS 6 i 10 kV, typu WMRWP 15 i 30 kV, WMPWZ 6 kV, WMTWP/S 20 i 30 kV oraz bezpieczników wielkiej mocy średnich napięć.
- 💡 W 1965 r. – w SWM Ludvika ASEA próby zdolności łączeniowej wyłącznika małoolejowego napowietrznego 123 kV.
- 💡 W SWM EdF Fonteneau badanie wyłącznika małoolejowego napowietrznego 72.5 kV i 145 kV.
- 💡 W 1970 r. – w SWM KEMA Arnhem próby wyłącznika małoolejowego napowietrznego 123/145 kV, produkowanego przez firmę Galileo.
- 💡 W 1974 r. – w SWM Westinghouse Pittsburgh wybrany zakres prób zwarciovych wyłącznika wewnętrznego 12 kV z SF6.

Jednak jego podstawowym celem zawodowym był aktywny udział w rozwoju zakładu ZWAR, którego produkty były tak bardzo potrzebne dla rozwoju przemysłowego kraju. Ta działalność została doceniona przez wiele organizacji społecznych i państwowych. Między innymi:

- 💡 1 maja 1965 r. otrzymał wyróżnienie w konkursie Życia Warszawy p.t. „Mistrz Techniki Warszawa 1964”;
- 💡 w 1966 r. Prezydium Komitetu Nagród Państwowych w dziedzinie nauki, techniki oraz kultury i sztuki przyznało Nagrodę Państwową I Stopnia (nagroda zespołowa) w dziedzinie techniki za udział w opracowaniu konstrukcji i uruchomieniu produkcji bezpieczników i ognioszczelnych górniczych rozdzielni wysokiego napięcia typu ROK-6;
- 💡 w 1986 r. z okazji 50 lat Elektryfikacji PKP Minister Komunikacji nadał Dyplom Uznania za długoletnią pracę i zasługi w dziedzinie Elektryfikacji Polskich Kolei Państwowych.

Piotr Mieczysław Stępnik przeszedł na emeryturę w grudniu 1996 r., dalej pozostał bardzo zaangażowany w sprawach związanych z historią ZWAR, pozostając w stałym, serdecznym kontakcie z długoletnimi pracownikami ZWAR, z którymi łączyło ich wiele niezapomnianych wspomnień.

Do końca był też zainteresowany rozwojem energetyki w Polsce uczestnicząc w konferencjach, spotkaniach technicznych i seminariach o tematyce historycznej.

Promował osiągnięcia Kazimierza Szpotańskiego, którego osobiście poznał przed wielu laty. Bardzo zaprzyjaźnił się z jego synem Jackiem. Dalej zachęcał kolegów z Międzylesia do aktywnego działania w SEP. Było to szczególnie owocne przy realizacji filmu o Kazimierzu Szpotańskim „ Dziecko jego Życia”.

Piotr Mieczysław Stępnik podejmował także działalność społeczną na terenie Międzylesia. Aktywnie działał w środowiskach podtrzymujących pamięć o działalności polskich elektryków i

polskich fabryk. W szczególności dotyczyło to nadania nazwy ulicy Kazimierza Szpotańskiego w Międzyzlesiu, jak również umieszczania w Międzyzlesiu tablic informacyjnych i na pomnikach, o treści zgodnej z faktami historycznymi i upamiętniającej Fabrykę Aparatów Elektrycznych K. Szpotański i Spółka S.A, która po II wojnie światowej funkcjonowała pod nazwą ZWAR.

Zmarł w dniu 27 stycznia 2021 r., został pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Radości – Mieczysławie, nigdy Cię nie zapomniemy.

Cześć Twojej pamięci.

Opracowanie: koledzy i przyjaciele z Zakładu ZWAR.